

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.II.32/2022/17. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2022. évi október hó 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 6.B.87/2021/83. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A kiszabott szabadságvesztés tartamát 12 (tizenkettő) évre súlyosbítja, egyúttal a pénzbüntetés alkalmazását mellőzi.

Az elsőfokú eljárásban összesen felmerült helyesen 693.776 (hatszázkilencvenháromezer-hétszázhetvenhat) forint bűnügyi költségből a vádlott 691.156 (hatszázkilencvenegyezer-egyszázötvenhat) forintot köteles megfizetni, míg 2.620 (kettőezer-hatszázhusz) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 24.000 (huszonnégyezer) forint bűnügyi költség megfizetésére az államnak.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Szekszárdi Törvényszék a 2022. évi április hó 12. napján kelt 6.B.87/2021/83. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő emberölés büntettének kísérlete és a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétsége miatt – halmazati büntetésül – 10 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 2.500 forintban meghatározott, összesen 500.000 forint pénzbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, melyből legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a 2020. évi október hó 20. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt. Kötelezte a vádlottat, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő tizenöt napon belül fizessen meg magánfél1 magánfél részére 30.000 forint kártérítést, valamint az állami adóhatóság felhívására 15.000 forint le nem rótt illetéket. Ezt meghaladóan a polgári jogi igényt elutasította. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség megfizetéséről.
- [2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség a vádlott terhére, a büntetés súlyosbításáért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása érdekében, míg a vádlott és a védője az emberölés büntette kísérletének vádja alóli felmentés, egyebekben enyhítés végett jelentett be fellebbezést.
- [3] A egyéb érdekelt3 átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészség fellebbezését fenntartotta; a szabadságvesztés tartamának súlyosbítása mellett azonban a pénzbüntetés alkalmazásának mellőzésére is indítványt tett.
- [4] A vádlott és védője a nyilvános ülésen jogorvoslati kérelmeikkel egyező tartalommal szólaltak fel, illetve fenntartották a vádlott által a másodfokú eljárás során előterjesztett bizonyítási indítványt is.

II.

- [5]
- [6] A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott ítéletet – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdésében írtak szerint – az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek keretében a súlyosabb bűncselekmény tekintetében a Be. 590. § (2) bekezdése értelmében vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását. A Be. 590. § (7) bekezdésében írtak szerint hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.
- [7] A Be. 590. § (4) bekezdése alapján ugyanakkor e felülbírálat az elsőfokú bíróság által garázdaság vétségeként értékelt cselekmény tekintetében korlátozott volt. A másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés b) pontja értelmében e bűncselekmény vonatkozásában ugyanis nem vizsgálta az ítélet megalapozottságát, és döntését az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.
- [8] A másodfokú bíróság e felülbírálat során a tényállás személyi részében írtakat mindössze annyiban egészítette ki, hogy a vádlottat az elsőfokú ítéletben rögzített büntetésein túlmenően

a Kalocsai Járásbíróság a 2022. március 24-én jogerőre emelkedett 10.B.16/2022/7. számú határozatával tartási kötelezettség elmulasztásának vétsége és becsületsértés vétsége miatt 200 óra közérdekű munkára is ítélte *(a vádlott korábbi elítélésére vonatkozó közhiteles hatósági nyilvántartás adatai a másodfokú bírósági iratok 13. száma alatt)*.

- [9] Az ekként kiegészített tényállás most már mentes a Be. 592. § (2) bekezdésében felsorolt részbeni megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az tehát hiánytalan, teljeskörűen felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.
- [10] Az elsőfokú bíróság eljárása során nem vétett olyan, a Be. 607. § (1) bekezdésében vagy a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében nevesített kihatással bíró, ún. relatív eljárási szabálysértést, mely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezte volna.
- [11] A bizonyítási eljárást az eljárási törvény rendelkezéseinek megtartásával folytatta le. Beszerezte, megvizsgálta és a logika szabályainak megfelelően, részletesen és körültekintően értékelte az ügy megnyugtató elbírálásához szükséges bizonyítékokat. Azok mikénti mérlegeléséről ítéletének indokolásában meggyőző érveléssel adott számot, mind ténymegállapításai, mind pedig a vádlotti védekezés elvetése tekintetében. Következésképpen indokolási kötelezettségének is teljeskörűen eleget tett.
- [12] Miután értékelő tevékenységével a másodfokú bíróság maga is mindenben egyetértett, annak tételes megismétlését nem tartotta szükségesnek. E körben csupán az érdemel kiemelés, hogy – miután a vádlott által elkövetett bántalmazás kapcsán a sértett vallomása mellett döntő jelentőséggel a közvetett bizonyítékok bírtak, illetve a sértett kórházi gyógykezelésének befejezése és feljelentésének megtétele között viszonylag hosszabb idő telt el – az elsőfokú bíróság fokozott körültekintéssel vizsgálta a sértetti vallomás más bizonyítékoknak történő megfeleltethetőségének, azokkal való összhangjának kérdését. Ennek eredményeként – az 1. és 2. számmal jelölt tanúk vallomására támaszkodva, illetve az egyéb bizonyítékok tükrében a cselekmény térbeli és időbeli meghatározottságának értékelését is elvégezve – helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott sértett bántalmazásában jelentkező cselekvősege tagadása ellenére is kétséget kizáróan megállapítható volt. E következtetés helyességét utóbb a vádlott is igazolta: ugyanis annak ellenére, hogy fellebbezését felmentés érdekében jelentette be, a másodfokú bírósághoz 15. sorszám alatt eljuttatott beadványában a bántalmazás tényét már maga is elismerte.
- [13] Ilyen körülmények között e bizonyítékok eltérő értékelésére, illetőleg eltérő tényállás megállapítására nem kerülhetett sor. Az elsőfokú bíróság ténymegállapításainak kiegészítését mindössze az tette szükségessé, hogy ítélete nem tartalmazza a vádlott újabb jogerős elítélését, melynek ténye a közhiteles hatósági nyilvántartásból megnyugtatóan megállapítható volt.
- [14] Az elsőfokú bíróság ítélete tehát ezzel a kiegészítéssel vált megalapozottá, és ennél fogva a Be. 593. § (3) bekezdésében írtak szerint irányadóvá a másodfokú eljárásban.

III.

- [15]
- [16] E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére. A felmentését célzó jogorvoslati kérelmek tehát nem voltak megalapozottak.
- [17] Az elsőfokú bíróság a Btk. 2. §-ának helyes értelmezésével jutott arra a megállapításra, hogy a vádlott bűncselekményeit az elkövetéskor hatályos büntető törvény – tehát a Btk. 2. § (1)

bekezdésében meghatározott főszabály – szerint kell elbírálni. Az elbíráláskor hatályos – a 2020. évi CVIII. törvény 3. § (1) bekezdése által kiegészített szövegezésű – Btk. 38. § (4) bekezdés e) pontjának eb) alpontja értelmében ugyanis a vádlott már nem lett volna feltételes szabadságra bocsátható.

- [18] Az elsőfokú bíróság az ítélkezési gyakorlat (3/2013. *Büntető jogegységi határozat az élet és testi épség büntetőjogi védelméről*) szem előtt tartásával adott számot arról, hogy a vádlott súlyosabb bűncselekménye miatt a Btk. 160. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő emberölés büntettének a Btk. 10. §-a szerinti kísérleteként volt értékelendő. Az emberi élet kioltására irányuló magatartás közvetlenül anyagi előny megszerzését célozta, ezáltal az ún. nyereségvágyból elkövetett emberölés összetett bűncselekményét (delictum compositum) valósította meg, melybe a rablás beleolvad. Annak halmazatban történő megállapítása tehát kizárt. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság e körben kifejtett jogi indokaival mindenben egyetértett.
- [19] A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, a másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a szabadságvesztés általa kiszabott, a súlyosabb bűncselekmény büntetési tételének törvényi minimumát éppen elérő tartama nem alkalmas a Btk. 79. § (1) bekezdésében megfogalmazott büntetési célok elérésére.
- [20] A vádlott terhére megállapított súlyosabb, egyébként is kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény társadalomra veszélyességét növeli, hogy a sértett több közvetlenül életveszélyes sérülést szenvedett el, melyek igen hosszú, egy évet meghaladó gyógytartamot követően maradandó fogyatékoság hátramaradásával gyógyultak. A vádlott – bár a sértett halálát nem kívánta – a maga részéről mindent megtett annak bekövetkezése érdekében: bántalmazását követően a vérző fejsérüléseket elszenvedő, eszméletlen sértettet a késő esti órákban egy kisforgalmú mellékutcában sorsára hagyta. Életben maradása mindössze a szerencsés véletlennek, annak volt köszönhető, hogy járókelők negyedórán belül megtalálták és mentőt hívtak. Halála az azonnali, szakszerű orvosi segítség elmaradása esetén bizonyosan bekövetkezett volna. Mindezekre tekintettel a közelinek és befejezettnek minősülő kísérlet csak csekélyebb nyomatékkal volt enyhítő körülményként figyelembe vehető. A vádlott kiemelkedő személyi társadalomra veszélyességét előélete mellett a súlyosabb bűncselekmény rendkívül durva elkövetési módja is alátámasztja. E bűncselekmény fentebb már említett kiemelkedő tárgyi súlyára tekintettel – a jelentős mértékűnek önmagában sem tekinthető – időmúlásnak enyhítő hatása gyakorlatilag nem volt.
- [21] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés mértékét a fentiekre figyelemmel indokolatlanul enyhének találta, ezért annak tartamát 12 évre súlyosbította.
- [22] A Btk. 50. § (2) bekezdése értelmében a pénzbüntetés alkalmazásának feltétele, hogy a terhelt megfelelő jövedelemmel vagy vagyonnal rendelkezzen. Ennek hiányában a haszonszerzési céllal elkövetett bűncselekmény ellenére sem lehet a határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélt vádlottat pénzbüntetésre ítélni. Az irányadó tényállás szerint a vádlott csupán az előzetes fogvatartásba kerülését megelőzően részesült jövedelemben, vagyona pedig nincs, így esetében a pénzbüntetés kiszabásának feltételei nem állnak fenn. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a pénzbüntetés alkalmazását mellőzte.
- [23] Következésképpen a fellebbviteli főügyészség által módosított tartalmú ügyészségi fellebbezés megalapozottnak bizonyult, míg a vádlott és a védő fellebbezése enyhítést célzó részében sem volt teljesíthető.

- [25] Az elsőfokú bírósági eljárás befejezéséig felmerült bűnügyi költség összege helytelenül került megállapításra, melyet a másodfokú bíróság pontosított.
- [26] Ennek oka az volt, hogy az elsőfokú bíróság a 2022. február 20-án tartott határnapon felmerült költséget, a vádlott kirendelt védőjének 14.400 forintos díját elmulasztotta feltüntetni a költségjegyzékben. Így ezen összeg figyelembevételére sem került sor a bűnügyi költség megállapításakor. Az elsőfokú eljárás lezárásáig felmerült bűnügyi költség összege ezért helyesen 693.776 forint.
- [27] Ennek következménye volt egyúttal az is, hogy az utolsó határnapig a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése alapján összesen helyesen 12.000 forint kirendelt védői felkészülési díj merült fel és nem 9.600 forint. Következésképpen nem 8.400 forinttal, hanem csak 6.000 forinttal kellett volna a felkészülési díjat az e rendelet 7. § (3) bekezdése szerinti minimum összegre kiegészíteni. Utóbbi összegek különbözetét, 2.400 forintot az állam viseli.
- [28] Emellett a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegének megváltozásához vezetett az is, hogy az elsőfokú bíróság őt kötelezte a költségjegyzék 8. sorszámú tételében feltüntetett, a sértett elhalasztott előkészítő ülésen történt megjelenésével kapcsolatos költség viselésére, holott az eljárási cselekmény nem a vádlott mulasztása következtében maradt el. A szükségtelenül felmerült 220 forint útiköltséget ezért ugyancsak az állam viseli.
- [29] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdésében írtak alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.
- [30] A letartóztatásban töltött további idő beszámítása a Btk. 92. § (1) bekezdésén alapul.
- [31] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 613. § (1) bekezdése alapján köteles a vádlott megfizetni az államnak.

V.

- [32]
- [33] A vádlott a másodfokú bírósághoz 11. sorszám alatt érkezett beadványában igazságügyi orvosszakértő kirendelése érdekében terjesztett elő bizonyítási indítványt annak tisztázása céljából, hogy fogvatartása alatt a büntetés-végrehajtási intézetben szedett – állítása szerint – bódító hatású gyógyszerek milyen hatást gyakoroltak rá a bírósági eljárás során. Külön utalt az előkészítő ülésre, melyen megítélése szerint bódult állapotban vett részt.
- [34] A gyógyszerek szedésére és hatására korábban sem a vádlott, sem védője nem hivatkozott, és az elsőfokú bíróság sem látta akadályát az eljárási cselekmények lefolytatásának, a vádlott kihallgatásának. Védekezése sem az előkészítő ülésen, sem pedig azt követően – a súlyosabb megítélésű bűncselekmény elkövetését az elsőfokú eljárásban mindvégig következetesen tagadta – nem utalt arra, hogy a védekezésben korlátozott, bódult állapotban lett volna. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlott bizonyítási indítványát elutasította.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Eördögh Dávid s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 6.B.87/2021/83. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.32/2022/17. számú ítélete folytán – az abban foglalt változtatásokkal – a 2022. évi október hó 21. napján jogerőre emelkedett és végrehathatóvá vált.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke